

Ο Κώστας Κατσιμπράκης είναι ο πρωτότοκος γιος του Αλέξη Κατσιμπράκη, ο οποίος το 1957 άνοιξε την περίφημη ταβέρνα «Αλέξης» στην οδό Σωκράτους. Μας μίλησε λίγο για την ιστορία της ταβέρνας και της οικογένειάς του, η οποία είναι πλέον κομμάτι της ιστορίας του νησιού μας.

«Το 1947 ο Αλέξης άνοιξε στην οδό Σωκράτους ένα μανάβικο. Η Ρόδος τότε, και η παλιά πόλη, είχε τα χάλια της από τους βομβαρδισμούς, όλο το νησί όμως ήταν φυτεμένο και υπήρχαν πολλά λαχανικά. Το 1957 άρχισε να λειτουργεί σαν ουζερί, με χύμα ούζο και μεζέ όπως αχινούς, χταπόδια και καβουράκια. Ήταν τότε που η παλιά πόλη είχε αρχίσει να φτιάχνεται, επί δημαρχίας Πετρίδη. Κατά τις πέντε το απόγευμα, ο πατέρας μου έβαζε πάνω στο μαγκάλι καβουράκια και χταποδάκια και άρχιζε να μωσχολοιγίζει η γειτονιά, και μαζεuvόντουσαν οι γυναίκες της γειτονιάς που ήταν σε ενδιαφέρουσα για να πάρουν μια γεύση... το θεωρούσε γούρι αυτό!»

Το cast της ταινίας «**Τα Κανόνια του Ναβαρόνε**» ανακάλυψε τον «Αλέξη» και τον τίμησε. Το παράδειγμά τους από τότε ακολούθησαν κι άλλες προσωπικότητες διεθνούς εμβέλειας. Πελάτης του ήταν και ο Αριστοτέλης Ωνάσης, ο οποίος δεν αναζητούσε την πολυτέλεια, αλλά την απλότητα στις επισκέψεις του.

«Ο Ωνάσης μιλούσε με τον πατέρα μου στα τούρκικα, και τα ήθελε όλα απλά... Προτιμούσε να τρώει το χταπόδι πάνω από το μαγκάλι, το τσιμπούσε με το χέρι. Το μόνο ιδιαίτερο που ζητούσε, ήταν να αλλάζουν τα ποτήρια με κάθε καινούριο καραφάκι που παρήγγειλλε. Κάθε επίσκεψή του στο νησί ήταν, βέβαια, κοσμικό γεγονός, οπότε υπήρχαν πάντα φωτογράφοι τριγύρω»

Εν ολίγοις, κάθε σημαίνουσα προσωπικότητα από κάθε χώρο και από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, λιγότερο ή περισσότερο γνωστή, εφόσον έχει επισκεφθεί τη Ρόδο έχει σίγουρα επισκεφθεί και την ταβέρνα «Αλέξης». Πολιτικοί, επιχειρηματίες, καλλιτέχνες, αθλητές από την Ελλάδα και όλο τον κόσμο εξακολουθούν να προτιμούν τον Αλέξη για την ποιότητα και τις γεύσεις του, ενώ οι αναμνηστικές φωτογραφίες που έχουν συγκεντρωθεί όλα αυτά τα χρόνια γεμίζουν τώρα τους τοίχους της ταβέρνας.

«Ο Αλέξης είχε χερικό...» λέει χαρακτηριστικά ο κ. Κώστας «και το χερικό αυτό συνεχίζεται έως σήμερα. Εγώ, μαζί με τον αδελφό μου, τον Γιάννη, αναλάβαμε τα ηνία της ταβέρνας μετά τον θάνατο του πατέρα μου, Αλέξη, το 1974. Ο Γιάννης είναι τελειομανής! Είναι στην κουζίνα, στην καρδιά του μαγαζιού».

Η φήμη και οι γεύσεις του Αλέξη έχουν ταξιδέψει μακριά από την Ρόδο, και έχουν αναγνωριστεί μέσα από πολλά δημοσιεύματα στον Τύπο του εξωτερικού. Ενδεικτικά, η τουρκική εφημερίδα Hürriyet έχει αναφερθεί πολλές φορές στην ταβέρνα «Αλέξης» ως «Μπουτίκ του Αιγαίου»

«Αυτό οφείλεται στην απλή μας κουζίνα, και στην αγάπη μας για την παράδοση και την ποιότητα. Γι' αυτό ακριβώς μας προτιμούν και οι πελάτες μας. Η ταβέρνα έχει περάσει μέσα από μια μεγάλη πορεία, και έχει εξελιχθεί με πολύ δουλειά από όλη την οικογένειά μας».

«Από το 1957 έως σήμερα άλλαξαν πάρα πολλά»

«Διαμορφώσαμε ανάλογα τον χώρο μας, για να μπορέσουμε να εξυπηρετήσουμε καλύτερα τους

πελάτες που μας εμπιστεύονται όλα αυτά τα χρόνια. Εγώ πάντα συγκινούμαι όταν πελάτες και φίλοι έρχονται στην ταβέρνα για να φάνε και να γιορτάσουν, για 2η και για 3η γενιά, τους αρραβώνες, τους γάμους ή τα γενέθλια! Η Ρόδος έχει δημιουργήσει παράδοση στο φαγητό παίρνοντας τα καλύτερα στοιχεία από διάφορους πολιτισμούς που αναπτύχθηκαν εδώ. Γι' αυτό και σε μας αρέσει το καλό, ποιοτικό φαγητό!»

Μεγάλη πρόκληση για την ταβέρνα «Αλέξης» αποτελούσαν πάντα οι προμήθειες που θα ικανοποιούσαν την υψηλή ζήτηση. «Το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν να βρούμε φρέσκα ντόπια ψάρια και ζωντανούς αστακούς» λέει ο κ. Κώστας. Η οικογένεια Κατσιμπράκη, λοιπόν, έχει στηρίξει την λειτουργία της ταβέρνας με ιδιότητα θερμοκήπια, από τα οποία καλύπτει στο 80% τις ανάγκες της σε λαχανικά, καθώς και με μια μονάδα ιχθυοκαλλιέργειας για λαβράκι και τσιπούρα. Έτσι, η ίδια η παραγωγή λαχανικών και ιχθύων γίνεται το καλύτερο εχέγγυο για την φρεσκάδα και την ποιότητα των υλικών που σερβίρονται στα τραπέζια του «Αλέξη».

Ανάμεσα στις γευστικές απολαύσεις που προσφέρει ο «Αλέξης», για μερικούς προσέφερε και εμπνεύσεις. «Στην ταβέρνα μας έγραψε ο Udo Jurgens το διάσημο τραγούδι του, “Griechischer Wein” (ελληνικό κρασί). Ήταν εδώ ένα βράδυ με τον αδερφό του και άρχισε να ψιχαλίζει. Έπιασε μια χαρτοπετσέτα και έγραψε τους στίχους εκείνη τη στιγμή... του πήρε καιρό για να το συνθέσει και το τραγούδι κυκλοφόρησε μετά από δύο χρόνια» «Σας ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη σας όλα αυτά τα χρόνια»

Ursprüngliche Quelle: Siehe Link unterhalb (derzeit leider fast ständig unter „maintenance“)

<http://www.rodosfoodnews.gr/synentefkseis/synentefksh-Kwstas-Katsimprakhs-Taverna-Alekshs-kommati-ths-istorias-ths-Rodou>